

Евѣ Евѣвамъ *м. дл.* явяю, сообщаю: *см. явѣ.*

Ега *нар.* 1) когда: Ега си ду кладнаце дойдоха, Стара самувила вѣли отговори. *Д. 5, 10, 60—61.* 2) лишь бы, чтобы (*ср. дано*): „Що че сакаа за мене—Да давашъ и да предавашъ, Ега си мене упушишь“. *Ч. 353.* Ега бы се отъ грѣхъ избавило, Ега бы се у рай уле знале! *Ч. 348.*

Егиди! *межд.* ахъ! (*ср. гиди*): А емиди руса Стане! *М. 5.* Ей гиди, гиди, Петре войвода! *М. 15 б.* „Ей ди боже сполай ми ти тебѣ!“ *М. 38.*

Егичъ *с. м.* передовой баранъ въ стадѣ: Мини, калино, през мои Като ёгича през стадо. *Д. 69, 45—46.*

Егле! *межд.* гляды! Собраха се, набраха се, Та Кено-те ди си глѣдаты—Егле Нено очи хвана—Отъ конь падна; Тамо Нено душа далъ! *Ч. 103.* „Егле нѣя—братокъ и на сестра?“ *Ч. 348.*

Егленджа* (*aghlen, s. p. Encouragement excitation à la guerre à l'inimitié*) *с. ж.* забава: Ако бы имали три музически органи да свирять, бы направили една неизказанна веселба и егленджа съ пѣсни и свирни. *Х. I, 116.* Щото това заниманіе, въ сѣщето врѣме правеше ми и забавленіе, сирѣчь, еглендже. *Х. II, 76.*

Егрекъ* (*egvirek; s. t. Égout, fosset*) *с. м.* хлѣвъ для овецъ: Дружина вирна зговорна, До седемдесе и седемъ! Кой ще са найме отъ вазе, Да стане море да иде Въвъ беглишки-те егреци Да си отлажи, отлажи До седемдесе шилета До седемдесе и седемъ, И на войвода кюсема, Него байрактаръ да тура. *Ч. 283.* Си любиме стриковъ чобанъ, Си любиме, не се земе. Запалиме стриковъ егрекъ, Изгорѣха триста аганца. И га дойдѣха триста млазници, Земата се люлаше, Небето се расцепуваше. *В. 144.* Малко надалечко отъ кѣщи той си изгради единъ игрякъ за овчици-тѣ и единъ що годѣ цлѣвникъ. *Зк. 166.*

Егула *с. ж.* угоръ (*срб. jèyuла f. der Aal, anguilla ср. угор*). Ги направиха риба тепсиа, пресна егула, Та ъе а викнать Стана на гости. *В. 350.* (*ср. ягуля*).

Егюптинъ *с. м.* цыганъ. **Егюпка** *с. ж.* цыганка *множ.* **Егюпси; Егюпче** *ум.* Егюптинъ съ топореше, Егюпка съ чекореше (вършникъ и пирустѣа). *М. р. 531* (гат.). Дрипава Гюпка предъ царъ излегве (комадъ, зелипкъ). *М. р. 532* (гат.). Ми ъ стретѣ Турмана Турци—Катум Егюпси, Њ попление мила Марія, Њ одпесое Катумско село Що ъ държале за три години Лете на сѣнце, зима на черенъ, Дурѣ сторѣ Катумъ Егюпка. „Айде отъ тука Катумъ Егюп-